

AVTRYCK

*Ett magasin från
Nyköpings församling*

tema
Pilgrim

**Svenska
kyrkan**

Nyköpings
församling

nr 1
2026

Välkommen

SVENSKA KYRKAN HAR drygt 5,4 miljoner medlemmar. Fler än 20 000 av dem hör till Nyköpings församling. Till församlingens verksamheter är alla välkomna. Vi finns till för alla, både troende, sökare och tvivlare. Men vi förväntar oss respekt för Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära.

Välkommen att fira gudstjänst hos oss. Välkommen till allt annat som vi står bakom, exempelvis öppna förskolor, körer, ungdomsgrupp, konfirmandundervisning och mötesplatser för äldre. Till våra präster, diakoner och sorgegrupper kan du vända dig för att få stöd och hjälp. Och självklart kan du boka dop, vigsel och begravning hos oss.

BEHÖVER DU NÅGON att prata med? I Nyköpings församling finns någon som lyssnar. Hör av dig till församlingsexpeditonen så kontakter en diakon eller präst dig.

AVTRYCK ges ut av Svenska kyrkan, Nyköpings församling, fyra gånger per år.

ANSVARIG UTGIVARE: Ylva Evensen
REDAKTÖRER: Lena Josefsson & Nicklas Olsson
FORMGIVNING: Nicklas Olsson
OMSLAGSFOTO: Lena Josefsson
OMSLAGSMOTIV: Pelle & Carin Rosdahl
UPPLAGA: 22 000 ex
TRYCK: Grafiska punkten
DISTRIBUTION: PostNord
MILJÖ: Avtryck är Svanenmärkt

VAD HÄNDER I FÖRSAMLINGEN?

Vill du veta när och var gudstjänster hålls eller vilka verksamheter som finns i församlingen? Vårt MÅNADSBLAD finns i samtliga kyrkor och församlingshem. Månadsbladet ges ut varje eller varannan månad och innehåller all vår verksamhet som inte kräver någon anmälan. För verksamhet som kräver anmälan hänvisar vi till vår hemsida.

Församlingens gudstjänstkalendariet finns även på vår hemsida och i gratisappen Kyrkguiden. Hjärtligt välkommen till församlingens verksamhet och att kontakta oss vid frågor.

KONTAKTA NYKÖPINGS FÖRSAMLING

EXPEDITION: Kyrkans hus, Västra Storgatan 33
TELEFONVÄXEL: 0155-751 00
E-POST: nykopings.forsamling@svenskakyrkan.se
HEMSIDA: www.svenskakyrkan.se/nykoping
FACEBOOK: svenskakyrkanykoping
INSTAGRAM: svenskakyrkanykoping

NYKÖPINGS FÖRSAMLINGS KYRKOR:

Alla Helgona kyrka, Östra torget
S:t Nicolai kyrka, Stora torget
Mariakapellet, Brandkärr
Oppebykyrkan, Oppeby
Franciscuskapellet, Rosenkälla
Svärta kyrka, Svärta

Pilgrimsvandring Lördag 9 maj 10.00

Leds av Mia Edvinsson samt Zyon och Petra Rahm. Vi samlas vid Alla Helgona församlingshem. Anmälan! Mer info kommer på vår hemsida.

Foto: Lena Josefsson

Jesus finns där under vandringen

Inledande tankar av biträdande kyrkoherde Helena Jacobson

"Vägen valde dig, och du ska tacka", skriver Dag Hammarskjöld i en av texterna i boken Vägmarken.

Ibland talar vi om livet som en vandring eller som en väg. Det är en vandring där vi får möta allt det som är vackrast, men också de saker som vi helst skulle slippa undan. För mycket i våra liv är vi tacksamma, medan andra saker ter sig mer oförklarliga för oss.

Hur våra vägar ser ut förändrar sig över tiden. Växligheten vid vägkanten skiftar, ljumma sommarvindar kan avlösas av häftiga snöfall och tvärtom. Vissa sträckor vandrar vi ensamma, andra sträckor har vi sällskap av varandra.

Så var det för de två lärjungar som vi kan läsa om i slutet av Lukasevangeliets. Tillsammans var de på väg till Emmaus, som ligger en mil från Jerusalem. Tillsammans gick de vägen fram och samtalade om allt det som hade hänt den senaste tiden. Det där som de hade anat skulle kunna ske, hade

nu skett, men ändå var det svårt att ta in och fullt ut förstå. Döden hade varit plågsam, på så många sätt. Det var inte bara ett liv som släcktes utan även ett hopp, en framtid och dröm om en ny värld. Skulle de ändå kunna våga hoppas, våga lita på det som de hade hört, att Jesus hade visat sig igen?

När de går längs vägen är det uppenbart att allt är förändrat, samtidigt som världen fortsätter som om ingenting har hänt. Vinden sveper genom träd Kronorna, en fågel sjunger och vägdammet betar sig precis som vanligt. Världen är förändrad och allt är precis som vanligt. Det gör känslan av överklighet påtaglig. Vägen som de går på är välkänd, det är tryggt mitt i allt okänt. Så får de plötsligt sällskap. En främling som ändå känns bekant, dyker upp och delar vägen och samtalet med dem. De fortsätter att tala om det som har hänt, för främlingen vill veta vad det är som tynger dem. Det är först senare på kvällen som de förstår

att främlingen är den som känner dem bäst, att främlingen är Jesus själv.

Oavsett var vi befinner oss på vår vandring så går Jesus vägen fram med oss, han som vill veta vad som tynger oss och bära våra bördor. Vissa sträckor går han kanske lite bakom och puttar oss varsamt framåt, som en förälder när barnet precis lärt sig cykla. Andra sträckor går han vid vår sida i samtal eller tystnad, eller så går han framför och visar oss vägen. Vissa sträckor är det här mer tydligt än andra, men alltid kan vi lita på att Jesus finns där under vandringen på vägen, oavsett om vi kan stämma in i Dag Hammarskjölds ord om tack eller inte.

Innehåll

4 Pilgrimsvandring

Vad är det egentligen?

6 Pilgrimsresans historia

Har funnits i alla tider och i de flesta religioner

8 Vi fick bära varandra

Pelle och Carin Rosdahl vandrade 100 mil

11 Heliga Birgitta

Sveriges mest kända pilgrim

13 Nya pilgrimsledare

Petra och Zyon Rahm fann vägen till tron

14 Betraktelse

Påskan viskar att livet är starkare än döden

341362

Pilgrimsvandring för nybörjare

Mia Edvinsson, värdinna och pilgrimsledare i församlingen, berättar om vad pilgrimsvandring faktiskt innebär.

DET HAR BLIVIT fantastiskt populärt att ge sig ut på pilgrimsvandring de senaste åren. Överallt i vårt avlånga land ordnas pilgrimsvandringar i olika församlingar. Pilgrimsvandring lockar många genom att kombinera en fysisk aktivitet med en inre resa. Vi lever i en tid som präglas av oro inför framtiden. Vi är stressade. Våra viljor drar åt olika håll. Många söker en väg till ett hållbart liv som kan leda oss till fred och rättvisa på vår jord. Då är pilgrimsvandring en bra start. Allt börjar med att ta ett steg.

Vad är en pilgrimsvandring?

Att pilgrimsvandra är att vara på väg till ett andligt mål där även vägen är målet. Det är både en yttre fysisk vandring och en inre själslig resa. En pilgrimsvandring skapar möjligheten att utforska en andlig närvaro i oss själva, i gruppen vi vandrar med, och i naturen omkring oss. Vi ger oss ut på en okänd väg som kan ge oss nya insikter.

Hur lång är en pilgrimsvandring?

Så kort eller lång du vill. En pilgrimsvandring kan vara allt från några timmar lång till flera veckor och månader. I Nyköpings församling ordnar vi vandringar som är ca 4–6 timmar långa. Vi vandrar från ca 5 km upp till ca 10 km. Vill du gå långa vandringar så finns det flera långa leder som har varit i bruk av pilgrimer i hundratals år. El Camino, vägen till Santiago de Compostela i Spanien, eller S:t Olovsleden till Trondheim i Norge. Du kan även gå en pilgrimsvandring i en kyrka eller i en labyrint. Då får den inre resan större fokus.

Vad händer under en pilgrimsvandring?

När Maria Gabrielsäther, präst i församlingen, och jag anordnar en pilgrimsvandring så samlas vi vid Alla Helgona kyrka för avfärd till platsen där vi ska gå. Oftast i naturen. Vi börjar alltid dagen med lite kaffe. Samlar oss i ring och ber för vandringen. Vi går oftast i tystnad då vi reflekterar och förundras över ett tema, ett ord, en fråga eller en text. Att få gå i tystnad till-

sammans med andra är en underbar upplevelse. Vi går långsamt. Vi stannar upp och samtalar och delar med oss av våra tankar. Vi har matsäck med oss. Ibland sjunger vi. Ibland firar vi pilgrismässa. Vandringarna blir ofta trevliga och berikande. Under vandringen lär vi känna nya människor. Vi får gå hem med en varm känsla i hjärtat. Pilgrimsvandring ger mersmak.

Vad behöver jag ha med mig på vandringen?

Det beror på hur långt du ska gå, men så lite som möjligt. Kläder efter väder. Ryggsäck med vatten och något att äta. Kanske extra kläder och plåster. Ta gärna med en bönbok och papper och penna. Och en stor portion nyfikenhet och mod.

Vem leder pilgrimsvandringen?

I vår församling har Maria Gabrielsäther och jag lett pilgrimsvandringar de senaste åren. Nu har vi även en ny pilgrimsgrupp som består av Petra och Zyon Rahm och mig, läs mer om dem på sidan 12. Vi kommer att leda pilgrimsvandringar i vår och i höst. Håll utkik i församlingens kalender.

Men den främsta pilgrimsledaren och vägvisaren är Jesus Kristus. Vi följer vägen som leder oss närmre Jesus ord och handlingar. Han säger att han är vägen, sanningen och livet. Att få följa och gå med Jesus Kristus är att få vara i den stora nåden, i medkänslan och kärleken till allt levande som Gud har skapat.

Vi inspireras även av Heliga Birgitta som pilgrimsvandrade till Santiago de Compostela, Rom och Jerusalem på 1300-talet. Vi pilgrimer ber ofta heliga Birgittas bön: "Herre, Jesus Kristus, visa mig vägen och gör mig villig att vandra den."

Foto: Lena Josefsson

Pilgrimsresans historia

Text: Maria Gabrielsäther

ATT GÖRA en pilgrimsresa, en vallfärd eller gå en pilgrimsvandring är något som finns i de flesta religioner och har funnits i alla tider, ibland intensivt, ibland förbjudet, ibland i skymundan.

Som Ronja Rövardotters Rumpnissar kan man fråga sig: Varför gör de på detta viset?

Allt har sin grund i att vi ser på världen som att olika platser har olika laddning, olika utstrålning, olika känsla. Tänk på en riktigt gammal kyrka, ett omklädningsrum i en idrottshall, ett varuhus eller en glänta i skogen, de är alla platser som upplevs olika. Det är så självklart att vi knappt tänker på det. Olika platser har olika "laddning". Det kan vara så att något heligt, något ofattbart stort har skett där, Gud, Jesus, Jungfru Maria har vi-

sat sig där, himmelen liksom varit öppen, ett ögonblick av direktkontakt mellan det heliga och vår värld. Kanske har vi läst eller någon har berättat om det och en längtan väcks att få komma dit och kanske få uppleva samma sak, eller åtminstone ta del av platsen.

Under medeltiden, då pilgrimsfärder var extra stort i Europa, var det vanligt att man såg sin pilgrimsvandring som botgöring – en god handling som skulle uppväga något ont man gjort. Kanske då som nu också av äventyrlust och nyfikenhet.

Pilgrimsmålet var ofta en kyrka med en eller flera relikier; en del av ett helgons kropp, klädesplagg eller något helgonet vidrört. Det ljus av Guds kärlek eller den andliga Kristusdoft helgonet spridit omkring sig hörde ihop inte bara med helgonets själ, utan också

med kropp i liv och död. Att betrakta och meditera över detta på plats sågs och ses som en Gudi behaglig gärning.

För länge sedan, innan bil, tåg och flygplan, var resan till pilgrimsorten långsam, det tog veckor, månader, eller år att ta sig från hemmet till det heliga landet, till Santiago eller till någon plats här hemma i Sverige som t ex Forshem på Kinnekulle. Kanske irriterade man sig på att det tog tid, kanske var tidsaspekt-en inte viktig, man visste ju inget annat. Men den långa resan dit och den långa resan hem gav många goda bieffekter. Man togs för en ganska lång tid ut ur sitt vanliga sammanhang och fick möjlighet att fundera över sitt liv. Man kunde inte bära med sig så mycket packning utan fick leva enkelt, utlämnad till Guds nåd och människors godhet – skulle man

” *Man fick leva enkelt, utlämnad till Guds nåd och människors godhet*

hitta någon plats att sova i natt, skulle de vara snälla mot mig och ge mig vatten när jag är törstig? Man hade möjlighet att vara i och iaktta naturen och dess skiftningar. Och så på kvällen vid elden dela mat med varandra, dela upplevelser, liv och dansa naturligtvis. Det finns många, många pilgrimsdanser – cirkeldanser, upptecknade från t ex medeltiden.

VI GÖR OSS OFTA bilden av att resande var så besvärligt förr i tiden så att människor helst stannade

hemma. Men olika pilgrimsvägar bands ihop i ett system över hela Europa och ner till det heliga landet. Kloster och värdshus låg längs vägen som kunde serva pilgrimerna.

När Europa med tiden blev Lutherskt minskade pilgrimsfärderna i norra Europa, fast det i den katolska världen alltid varit stort. Numera är det verkligen en rörelse på fram-marsch i såväl de lutherska och anglikanska som i de katolska och ortodoxa kyrkorna.

Numera gör vi sällan så att vi vandrar hela vägen från Sverige till exempelvis Italien och tillbaka, utan vi gör kortare vandringar där ofta vandringen med sina goda bieffekter är målet i sig, eller använder moderna färdmedel för att ta oss till en speciell plats, vistas där, kanske vandrar i dess närområde. Det kan vara stort nog att göra en dagsvandring eller en i tiden kortare resa. Kanske att betrakta det egna livet i sin helhet som en pilgrimsvandring med det himmelska Jerusalem som mål.

Vi fick bära varandra

Makarna Pelle och Carin Rosdahl tog modet till sig att ta ledigt i flera månader under hösten 2024 för att göra en 100 mil lång pilgrimsvandring i Italien.

Text & foto: Lena Josefsson

KYRKOHERDE YLVA EVENSEN har träffat Pelle och Carin Rosdahl för ett samtal om deras pilgrimsvandring i Italien hösten 2024. Pelle och Carin har pilgrimsvandrat tidigare, men då kortare sträckor. Tre gånger har de vandrat i en vecka i sträck på delar av S:t Olavsleden, som i sin helhet går mellan Selånger utanför Sundsvall och Trondheim i Norge. De hade länge drömt om en längre pilgrimsvandring och även sparat undan pengar för ändamålet, men inte riktigt fått tid och tillfälle att komma iväg. När så barnen börjat bli vuxna och de kunde få ihop det med arbete och annat, så uppenbarade sig plötsligt chansen.

Pelle och Carin hade tittat på flera olika alternativ på pilgrimsleder, som t ex den välkända Santiago de Compostela i norra Spanien. Men då de tidigare rest i Italien och älskar landet, valde de till slut att vandra en del av den klassiska pilgrimsleden Via Francigena, som i sin helhet börjar i Canterbury i England och slutar i Rom. Leden finns dokumenterad sedan 900-talet av just ärkebiskopen av Canterbury, men har anor sedan mycket längre tillbaka.

Pelle och Carin startade sin vandring från S:t Bernhardspasset på gränsen mellan Schweiz och Italien, som tog dem över höga berg, vidsträckta slätter och en avstickare till kusten, innan de efter mer än två månader och 100 mil i benen till slut vandrade in i Rom.

De säger att vandringen kunde delas upp i tre faser. Under den första fasen är man lite orolig, allt är nytt och framför allt irrar många praktiska frågor runt i huvudet. Hur fungerar det med mat och boende, kommer kroppen att orka med – och hur ska de där hemma klara sig utan oss? Men efterhand får man rutin på allt, inser att kroppen orkar och att de där hemma klarar sig alldeles utmärkt. Då tar nästa fas vid, där man inser att det fortfarande är väldigt långt kvar att vandra, tankar börjar ta form i huvudet och det kan vara ganska mentalt jobbigt. Men så inser man att man har gått mer än hälften av vägen, både kropp och huvud har vant sig vid att gå, man har koll på allt och tankarna kan sväva fritt. Det är den tredje fasen, som är alldeles underbar, säger Pelle och Carin med en mun.

När Ylva undrar om deras relation har förändrats efter pilgrimsvandringen, så svarar de tveklöst ja. Pelle och Carin är eniga om att det var en livsförvandlande upplevelse att göra vandringen tillsammans. De hann prata färdigt om saker, dyka ner i djupa tankar och existentiella funderingar, sådant som de under 30 år tillsammans inte alltid hunnit med i det hektiska livspusslet hemma med barn och jobb mm. Pilgrimsvandringen innebar en stor påfrestning på både kroppen och psyket, och att tillsammans ta sig igenom ändlösa slättlandskap i stekande sol, över höga berg i storm, med skavsår både här och där och humör som inte alltid var på topp – det stärkte relationen. "Vi fick bära varandra, säger Carin. När en av oss var svag, fick den andre stappa upp och tvärtom". Så småningom kunde de även hitta friden i att gå tillsammans flera timmar i tystnad, ibland en hel dag, vilket båda uttrycker var fantastiskt.

Av pilgrimsvandringens sju nyckelord (se sid 10) nämner de särskilt begreppen enkelhet,

långsamhet och tystnad. Under vandringen mötte de många människor från hela världen, och det var lätt att börja prata med folk. Med många delade de djupa samtal och några har de fortfarande kontakt med och har träffat efteråt. "Där ute på leden har alla samma förutsättningar. Ytan är inte viktig, ingen pratade om vad man jobbar med eller vilken bil man kör, säger Carin. Man orkar inte "ta på sig masken" när man är trött och sliten efter dagens långa vandring", fortsätter hon. "Vi gick ca 30–40 000 steg om dagen, inflikar Pelle. Totalt blev det 1,7 miljoner steg under hela vandringen".

De menar att alla har olika anledningar till sin pilgrimsvandring. Även om man inte är kristen eller särskilt spirituell, så landar många i djupa existentiella tankar under vägen. "Det händer även något med tidsuppfattningen under vandringen", säger Pelle och Ylva

tar upp de två grekiska orden för tid: Chronos och Kairos. Chronos är den linjära tiden som kan mätas med klockor och kalendrar, medan Kairos benämner den kvalitativa tiden, även kallad Guds tid, ögonblick av gudomlig mening. "Det är precis det man vill uppnå, menar Pelle. Det är inte konstigt att pilgrimsvandringar har funnits i tusentals år", fortsätter han.

Pelle och Carin berömmar också den katolska kyrkans gästfrihet och värdskap som de mötte under hela vandringen. "Pilgrimspassen gjorde att vi kunde bo och äta billigt. Och vi blev så otroligt väl mottagna överallt. Hur kan vi ta med den här gästfriheten hem till Sverige? funderar Pelle. I Sverige är vi generellt med blyga och inåtvända, vi har en helt annan mentalitet än italienarna".

Rosdahls fem pilgrimstips!

Packa lätt, bara det absolut nödvändigaste. Du ska bära all din packning själv hela vägen.

Öva genom att gå några kortare sträckor innan.

Ha sköna skor som är väl ingångna.

Vänj kroppen och huvudet genom att gå kortare etapper i början av vandringen.

Boka inte hemresan i förväg. Ta dig tid att smälta dina upplevelser på plats.

Pilgrimens sju nyckelord

Text: Mia Edvinsson Foto: Lena Josefsson

En pilgrimsvandring kan vara kort, men också lång. Hela livet kan ses som en pilgrimsvandring. Hans-Erik Lindström, pilgrimspräst, har skrivit ner och formulerat 7 nyckelord som hjälpmedel och inspiration till att finna, upptäcka, reflektera över livet i det yttre och i ditt inre. Det är sju ord. Pilgrimens sju nyckelord. Frihet, Enkelhet, Bekymmerslöshet, Tystnad, Långsamhet, Andlighet och Delande.

Frihet

Vår frihetslängtan. Du är fri att vara den du är. Du är fri att säga JA och NEJ. Hur ser frihet ut i ditt liv?

Enkelhet

Öva i att göra allt lite enklare. Lite lättare. Har jag för många saker som tar tid? Oroar jag mig för mycket? Vad behöver jag för att må bra? När jag vandrar märker jag hur lite jag egentligen behöver och vad som verkligen är viktigt.

Tystnad

Vad kan ske i tystnad? Det är kanske där det sker. Lyssna inåt.

Bekymmerslöshet

Njut av livet. Låt dig stanna upp och njut. Kan du koppla av?

Långsamhet

Ha inte bråttom. Vila i att allt har sin tid. Årstiderna. Dagen och natten. Det är meningen att tiden ska räcka till. Testa att gå långsamt.

Andlighet

Kärleken. Livets källa. Människans sökande efter sanningen, Gud. Den kraft som förenar allt. Gör livet meningsfullt. Var nyfiken.

Delande

Vi delar med oss av alla slags erfarenheter. Vi delar tid, pengar, engagemang, resurser, kunskap och inspiration. Vi delar en hjälpande hand.

Välkommen att bli medlem!

Scanna QR-koden för att komma till medlemssidan och inträdesblanketten!

I Svenska kyrkan finns det plats för dig som tror – eller tvivlar. För dig som längtar efter rättvisa och en bättre värld, som vill sjunga i kör, som värnar våra kyrkobyggnader och kulturarvet och för dig som vill ha gemenskap.

Du är alltid välkommen till kyrkan, oavsett om du är medlem eller ej.

Men det finns några regler för när du behöver ett medlemskap, t ex för att få rösta i kyrkovalet eller att viga sig.

Gå in på www.svenskakyrkan.se/nykoping/bli-medlem eller scanna QR-koden här ovan. Skriv ut och fyll i inträdesblanketten som du sedan skickar eller lämnar till församlingsexpeditionen. Det gör inget om du

inte kan fylla i alla fälten i formuläret, men kom ihåg att skriva under blanketten med din namnteckning. Vårdnadshavare ska underteckna ansökan om inträde om personen är under 18 år.

Du kan också kontakta församlingsexpeditionen så hjälper vi dig. Se kontaktuppgifter på sidan 2.

Heliga Birgitta

– Sveriges mest kända pilgrim

Heliga Birigitta är antaligen mest känd för att ha grundat ett kloster, men hennes liv innehöll så mycket mera.

Text: Nicklas Olsson

BIRGITTA BIRGERSDOTTER föddes under det tidiga 1300-talet i Uppland, men kommer troligen att vara närmare förknippad med Östergötland och framförallt Vadstena. Hon kom från en rik och inflytelserik familj och gifte sig med Ulf Gudmarsson, med vilken hon fick hela åtta barn, och blev sedermera rådgivare åt Drottning Blanka. Både Ulf och Birgitta var djupt troende och tillsammans begav de sig på flera pilgrimsresor, bland annat till Nidaros (Trondheim) efter vilken Ulf blir mycket sjuk. Ulf vårdas på Alvastra kloster utanför Vadstena men avlider. Birgitta låter sin vigselring följa med ner i Ulfs grav och väljer sedan att ge sitt liv åt Gud.

Året har hunnit bli 1349 och Ulf har nu varit död i fem år. Birigitta bestämmer sig då för att resa till Rom där hon tänker uppsöka påven för att få tillstånd att grunda en ny klosterorden. Men på grund av oroligheter befinner sig påven sedan många år tillbaka i Avignon i Frankrike.

Birigitta fick under sitt liv många uppenbarelser från Gud. I en av dessa uppenbarelser ser hon sett att påven och kejsaren skall mötas

i Rom. Det blir som i uppenbarelsen. 1368 återvänder Påven till Rom, där Birgitta nu har väntat i hela nitton år. Två år senare godkänner påven Birgittas klosterorden som nu ska komma att bli verklighet. Birgitta har nu hunnit fylla 67 år och kommer inte att få se sitt kloster invigas innan sin död år 1373. Först sju år senare, år 1384, invigs klostret i Vadstena, där Birgittas dotter Katarina blir den första abbedissan.

UNDER SITT LIV gjorde Birgitta flera pilgrimsresor. Bland annat till Santiago de Compostela i nordvästra Spanien, men också till Jerusalem. Heliga Birgitta helgonförklarades ett par år efter sin död och är ett av Europas tre skyddshelgon. Pilgrimstraditionen är idag högst levande i Vadstena där det finns ett Pilgrimcentrum och även ett kloster med Birgittasystrar. I orten finns även möjlighet att besöka Klosterkyrkan och se Heliga Birgittas kvarlevor. I Vadstena finns idag även "St. Birgitta ways" vilket är pilgrimsleder som utgår ifrån orten.

Pilgrimsvandringen blev en väg att utforska tron

Att utforska sin tro är inte alltid helt enkelt. För makarna Petra och Zyon Rahm blev en växande nyfikenhet och ett intresse för pilgrimvandringar vägen att göra detta.

Text & foto: Nicklas Olsson

ALLA VÄGAR LEDER till Rom brukar det ju heta, men i Petra och Zyon Rahms fall verkar de flesta vägar leda till Vadstena i stället. För det var just i den lilla pilgrimsorten på Östgötaslätten deras första kontakt med pilgrimsvandringar skedde. "Vi besökte klosterkyrkan i Vadstena och som av en slump såg vi en skylt där det stod Pilgrimscentrum. Vi snubblade in där och på den vägen är det" berättar Zyon. Sökandet efter tron fanns dock redan där innan. "Vi har ingen kyrklig bakgrund, men för tio år sedan började vi utforska vägar till tro, sedan blev pilgrimsvandringar naturligt då vi alltid tyckt om att vistas i naturen, och det är vi ju knappast ensamma om" säger Petra.

Pilgrimsvandringarna blev alltså den centrala delen i utforskandet av tron. "I början kunde vi bara vandra en stund ute i skogen och be en bön. Det är något som känns så rätt när man befinner sig där mitt i skapelsen" berättar Petra, men menar också att gemenskapen de funnit i hemstaden har varit viktigt för paret's andliga utveckling.

Utöver sina arbeten där båda jobbar med mellanstadieelever, Petra som lärare och Zyon som stödpedagog, så studerar båda två just nu ettårskursen "Pilgrimsvägen" på Vadstena folkhögskola. Kursen studeras på distans med helträffar en gång i månaden. Mellan träffarna blandats egna studier med samtal och teammöten i små grupper. "Det blir ju som att kastas in i en torktumlare när vi åker till Vadstena. Vi kommer dit på fredagen och sedan är det intensivt med olika samtal, föreläsningar och övningar" berättar Zyon. Fokus under träffarna kan vara på olika kyrkliga personer, Heliga Birgitta, Franciscus av Assisi, eller Ignatius av Loyola, sedan försöker man koppla den historiska biten med nutid. Det finns även ett tydligt fokus på bön och eftertanke.

BÅDE PETRA OCH ZYON upplever att allmänhetens intresse för Pilgrimsvandringar har ökat. "Det är inte alltid lätt att prata om tro, och för en sökande person är kanske att gå i gudstjänsten inte naturliga vägen in i kyrkans gemenskap, åtminstonekan det kännas så", säger

Zyon. "Jag kan tänka mig att det ökande intresset för andlighet har blivit en motreaktion mot den ytlighet vi ser i samhället", tillägger Petra.

Även om den fysiska vandringen är mer påtaglig från ett utifrånperspektiv så är det inte bara vandringen som står i centrum – den andliga biten är precis lika viktig. "Den fysiska vandringen är bara sekundär, man vandrar med Gud. Pilgrimsvandring handlar både om inre och yttre vandring", konstaterar Petra.

Examinationen sker i slutet av våren och kommer att bestå i att Petra och Zyon leder en pilgrimsvandring i sin hemförsamling här i Nyköping. Vill man följa med på vandringen finns mer information på sidan 2.

Det lär bli många pilgrimsvandringar för paret även när kursen är slut framåt sommaren. Efter avslutad kurs kommer de vara delaktiga i en ny pilgrimsgrupp som ska planera vandringar i församlingens regi. När de behöver söka vila kan de alltid göra det i torpet de köpte för ett par år sedan – utanför just Vadstena.

Det är något som känns så rätt när man befinner sig där mitt i skapelsen

Betraktelse

Påskan viskar att livet är starkare än döden

Betraktelse av församlingspedagogen Annika Ribbing

PÅSKEN ÄR KYRKOÅRETS hjärta. Varje år får vi vandra den heliga veckan. Från palmsöndagens jubel till långfredagens stilla allvar och vidare mot påskdagens ljus. Det är en välkänd berättelse som ändå aldrig slutat beröra.

Jag tänker ofta att påskan speglar våra egna liv. Vi känner igen sveket och rädslan i Jesus Kristus sista dagar, sorgen vid korset och frågorna utan enkla svar. Långfredagen ger rum för det svåra och kanske är det därför den är så viktig. Kyrkan stannar kvar där, utan att skynda vidare.

För mig har långfredagen blivit särskilt personlig. De senaste åren har jag fått möjligheten att få vara med och sjunga Jesus sju ord på korset under långfredagens gudstjänst. En av årets mest innerliga stunder. Att långsamt sjunga fram orden av smärta, övergivenhet, förlåtelse och tillit gör berättelsen djupt närvarande.

Särskilt orden "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" drabbar mig varje gång. Där hör jag människans rop genom tiderna, ur ensamhet och tvivel. Samtidigt finns en märklig tröst: Gud själv har uttalat detta rop. Gud är inte långt borta, utan mitt i det svåra.

Men påskan slutar inte i mörker. När påskdagens morgon gryr och kyrkklockorna ringer bär de budskapet att döden inte har sista ordet. Uppståndelsen är inte bara historia, utan ett levande hopp: att kärleken är starkare än hatet, att ljuset övervinner mörkret och att nytt liv kan spira där allt tycktes förlorat.

I en tid av oro behöver vi påskens budskap om försoning och gemenskap. Det finns en väg genom lidandet. Inte runt det, utan genom det.

När stenen rullas bort öppnas inte bara en grav, utan en framtid. Påskan viskar att livet är starkare än vi anar och kanske är det just det vi mest behöver höra.

Och mitt i våra egna liv, med allt som är brustet och fullbordat, får vi ta emot hoppet på nytt. Inte som en färdig lösning på alla våra frågor, utan som ett ljus att bära vidare. Ett ljus som påminner oss om att Gud går med oss, genom mörkret och in i gryningen.

Foto: Henrik Berglund/kan

Boktips

En rysk pilgrims berättelse
Författaren är okänd

Har genom åren utgivits på olika förlag. Första gången tryckt i slutet av 1800-talet. En riktig klassiker bland den kristna litteraturen. Helt fri från kartor och praktiska tips för dagens vandrare, men en väl beprövad vän på den pilgrimsvandring vi alla gör genom våra liv och där målet är det himmelska Jerusalem.

Övriga boktips

Pilgrimens sju nyckelord
av Hans-Erik Lindström

Salt, bröd och vin av Martin Lind

Pilgrimsvandring på Svenska av Anna Bremborg Davidsson

På helig mark – pilgrimen i historia och nutid
av Carl-Axel Aurelius

tryggt
givande
givarverge

90
KONTO | SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Från dina händer till där det händer

Ditt stöd når människor som med stort mod räddar liv och ger hopp mitt i katastrofen. En enda mänsklighet – under samma himmel!

Swisha din gåva till
900 1223

Fira 30-årsjubileum med Kören Glädjen

+ Axel Schylström gästartist

Konsert i S:t Nicolai kyrka
Lördag 25 april 14.00

Dick Lundberg *cajunn*
Anders Eriksson *gitarr*
Cecilia Norinder *konferencier*
Bo Ericson *saxofon*

Fasteaktion

Lördag 28 mars 11.00–14.00
utanför S:t Nicolai kyrka

Försäljning av prästost, hembakat bröd, ljus, stickat mm. Ett samarbete mellan alla församlingar i och runt Nyköping till förmån för Act Svenska kyrkans fasteinsamling.

act
Svenska kyrkan

Påskhelgen

i Nyköpings församling

Skärtorsdagen 2 april

- 09.00 Skärtorsdagsmessa
Franciscuskapellet
- 13.00 Skärtorsdagsmessa
Mariagården
- 18.30 Skärtorsdagsmessa
Oppebykyrkan
- 18.30 Skärtorsdagsmessa
S:t Nicolai kyrka

Långfredagen 3 april

- 10.00 Långfredagsgudstjänst
S:t Nicolai kyrka
- 10.00 Långfredagsgudstjänst
Oppebykyrkan
- 18.00 Konsert "Johannespassion"
S:t Nicolai kyrka

Påskafton 4 april

- 23.30 Påsknattsmessa
S:t Nicolai kyrka

Påskdagen 5 april

- 10.00 Påskdagsmessa
S:t Nicolai kyrka
- 10.00 Påskdagsmessa
Oppebykyrkan
- 15.00 Påskdagsmessa
Mariagården

Annandag påsk 6 april

- 16.00 Mässa
S:t Nicolai kyrka

